

NOG EENTJE MET DE JAS AAN

Tragikomedie in drie bedrijven

door

MAURICE HINZEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NOG EENTJE MET DE JAS AAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAURICE HINZEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Marie - de kastelein. Een sterke vrouw die er absoluut geen moeite mee heeft om iemand de waarheid te zeggen. Ondertussen is haar hartje net zo klein als haar mond groot is. Marie voelt zich verantwoordelijk voor alles en iedereen die in haar café in en uit gaat. En het sluiten van "De Residentie" laat haar niet ongemoeid.

Liesbeth - vertrouwd gezicht in het café. Liesbeth is een lieve maar wereldvreemde vrouw die denkt dat zij haar leven goed op de rit heeft, terwijl zij zich ondertussen staande probeert te houden door aan de bar te zitten. Zij probeert iedereen steeds van goede raad te voorzien, terwijl haar eigen leven helemaal op de kop staat.

Sophie - een vriendin van Marie. Sophie helpt Marie waar zij maar kan maar zij weet ook dat het met het café niet goed gaat. Sophie ziet in alles alleen het goede, blijft lachen en probeert overal bij te springen, totdat het niet meer gaat.

Eva - is de dochter van Marie. Eva is de puberdochter van Marie en verzet zich tegen alles. Dat wil zij eigenlijk niet maar het gebeurt toch. Daardoor is het contact tussen haar en haar moeder niet al te best. Eva wil graag het café van haar moeder overnemen en Marie weet dat. Dat maakt het extra lastig want er is niets meer om over te nemen.

Tessa - vaste klant in De Residentie. Tessa heeft altijd nieuwe ideeën waarmee zij carrière gaat maken, bedrijven gaat beginnen en geld gaat verdienen. Maar zij denkt nooit verder dan de naam van het bedrijf, alles wat zij aanpakt gaat verkeerd en het is nooit haar schuld. Deze keer moet het lukken: zij weet dat het met het café niet goed gaat. Misschien weet zij een oplossing?

Annabel - is al 50 jaar helemaal hippie en vindt alles prima. Annabel komt en gaat zoals het haar het beste uitkomt en hoe zij zich voelt. Zij praat met iedereen en het maakt haar niets uit of er wel of niet geluisterd wordt. Degene die haar iets te drinken aanbiedt, is automatisch haar beste vriend en krijgt, gevraagd of ongevraagd, zin of onzin verteld.

Herman - is een echte bartijger. Al jarenlang kind aan huis in De Residentie. Hij weet precies waar alles staat, repareert zaken die hij waarschijnlijk zelf kapot gemaakt heeft onder het motto: "Hoe

kon dat nou gebeuren?” en hij zal nooit een glas laten staan, al helemaal niet als dat gratis is. Hij is een meester in het overdrijven en kan opscheppen als de beste. Ondertussen weet ook hij wat er aan de hand is en probeert dat een plaats te geven.

Jean-Pierre - is een schrijver en leeft in zijn eigen wereld. Jean-Pierre schrijft al verschillende jaren over van alles en nog wat en heeft zelfs al zijn proza naar een uitgever gestuurd. Maar een echte klapper heeft hij nog niet kunnen maken. In het café heeft hij zijn eigen, vaste plaats die altijd op dezelfde manier gedekt moet zijn, anders kan Jean-Pierre niet werken.

DECOR:

“De Residentie” is een gezellig café en lijkt op een grote woonkamer maar dan afgeleefd. Het heeft de beste tijd gehad maar karakter heeft het nog steeds.

EERSTE BEDRIJF

(Marie staat achter de bar van “De Residentie” en poetst de glazen. Sophie is er ook en maakt de tafels schoon. Aan zijn vaste tafel zit Jean-Pierre en schrijft. Herman zit aan de bar en windt zich op over een doosje gevacumeerde nootjes dat hij niet openkrijgt. Op de achtergrond klinken enkele oude, Duitse Schlager-liedjes uit de eighties (voorbeelden: ‘Manuel goodbye’ - Andrea Jurgens, ‘Der Himmel kann warten’ - Bernhard Brink, ‘Die rote Sonne von Barbados’ - die Flippers, enz)....)

HERMAN: *(opgewonden)* Vind je dat nou nog normaal! Ik word helemaal gek!! *(stoeit met het doosje)* Waarom wil dat verrekte doosje niet open!!

MARIE: *(lacht)* Herman, Herman, maak je niet zo druk. Een boom van een vent en dan ruzie hebben met een paar pindanootjes. Sophie, kijk jij eens of je onze jongeman kan helpen.

SOPHIE: *(bekijkt zich dat spel en lacht)* Arme Herman, lukt 't nu alweer niet, hè? *(lacht)* Zal ik je anders even een handje helpen? *(loopt op hem af)*

HERMAN: *(stopt met stoeien en kijkt Sophie aan)* Mijn allerliefste Sophie, denk jij nou werkelijk dat ik dat doosje niet open zou kunnen krijgen? Dit doosje hier? *(blijft aanmodderen)* Dat kleine ding? Dat ik dat niet open zou krijgen? Hè?! *(blijft aanmodderen)*

JEAN-PIERRE: *(zonder van zijn schrijfwerk op te kijken)* Dat is precies wat Sophie bedoelt. Nu laat je alsjeblieft helpen zodat jij je nootjes krijgt. Dan heb ik eindelijk rust en kan ik verder schrijven.

HERMAN: *(uit de hoogte)* Jean-Pierre, ik vind je een aardige vent maar blijf alsjeblieft met je neus uit mijn nootjes.

JEAN-PIERRE: *(schrijft gewoon door)* Maak je maar geen zorgen. Je zult mijn neus zeker niet in je nootjes vinden.

HERMAN: *(glimlacht)* Oh nee? En waarom dat niet?

JEAN-PIERRE: Omdat je het doosje nog niet eens open krijgt! *(lacht)*

SOPHIE: Kom hier met dat doosje en laat je helpen.

HERMAN: Dat hoeft niet Sophie! Schei uit! *(wil het doosje niet afgeven)* Dat is mijn doosje!

SOPHIE: Nou nou Herman, stel je niet zo aan vanwege een rottig

doosje.

HERMAN: *(trekt een verwend gezicht)* Ik stel me niet aan. Dat is mijn doosje en ik wil niet dat daar iemand aan komt.

MARIE: *(al lachend)* Ach jee, krijgt het knulletje het doosje niet open? Wil het niet lukken Herman? Och toch, arm arm Hermannetje. Lukt het niet? En wat nu, hè? Wat moeten wij nu doen, Hermannetje?

HERMAN: *(verdrietig)* Dat weet ik niet.

JEAN-PIERRE: *(nog steeds zonder te kijken en schrijft gewoon door)* Wat die nodig heeft, is een schone luier, een flinke mep op die kont en dan hop, hop, meteen naar bed, die verwende lummel!

(Herman, Marie en Sophie draaien gelijktijdig om naar Jean-Pierre en kijken hem verwonderd aan. Jean-Pierre schrijft ondertussen gewoon door)

En vergeet niet om hem voor het slapen gaan ook nog even de borst te geven, vlak voor het slapen gaan heeft hij altijd al een goeie dronk gehad. Misschien zou het beter zijn om hem aan beide borsten aan te leggen. Dan slaapt hij tenminste de nacht door.

(Herman, Marie en Sophie blijven kijken en weten niet wat ze horen. Jean-Pierre schrijft ondertussen gemoedelijk door)

En zorg dat je hem ook nog behoorlijk laat boeren, even over de schouder leggen en een paar keer op het rugje kloppen zou voldoende moeten zijn.

MARIE: *(kijkt naar Herman)* Hoe moet ik jou over de schouder leggen?

SOPHIE: *(vastbesloten)* Jij niet, ik leg Herman wel over mijn schouder. Dan kun jij hem de borst geven.

MARIE: Zeg!

SOPHIE: Wat?

MARIE: Wat wat! Denk jij dat ik Herman de borst ga geven?

SOPHIE: Maar natuurlijk, ik ga dat zeker niet doen!

MARIE: Dus, dan moet ik dat maar doen?

HERMAN: Dames...

M&S: *(tegelijk tegen Herman)* Zwijg!

SOPHIE: Ik kan hem toch niet de borst geven. Ik heb geen idee hoe dat moet, trouwens, ik heb nog nooit kinderen gehad. Jij wel. Jij hebt Eva gekregen.

MARIE: Nou en! Dat betekent niet dat ik te pas en te onpas de melkmachine kan opstarten.

HERMAN: *(verbaasd)* Euh, heb ik daar misschien ook nog iets over te zeggen?

M&S: *(weer samen)* Nee!!

SOPHIE: Maar jij hébt wel een machine. Ik heb alleen de verpakking.

MARIE: *(beetje boos)* En hoe stel jij je dat dan voor, Sophie, dat ik dan gewoon even een uier op de bar leg en zeg: “Hier, Herman, leef je uit!”

SOPHIE: Dat gaat toch?

HERMAN: Alsjeblieft Marie... Sophie, het wordt nu wel een beetje ongemakkelijk.

M&S: *(samen tegen Herman)* Herman, zwijg!

MARIE: Dat gaat niet gebeuren Sophie! Hij kan een glas melk uit de keuken hebben. Mijn buurtsuper is uitverkocht.

HERMAN: *(snel)* Een glas melk klinkt goed, dat vind ik helemaal prima. *(Marie en Sophie kijken hem aan)* Melk is lekker, hmmm, dat kan ik úrenlang achter elkaar drinken, melk, mjam, mjam....lekker. *(Herman staat op en gaat naar de keuken)*

MARIE: Daar komt bij dat ik al lang blij ben dat ik ze eindelijk weer in het gareel heb. Ik zal mijn jongedames niet zomaar uitpakken.

JEAN-PIERRE: *(zonder van zijn schrijfwerk op te kijken)* Dat laatste is zeer belangrijk!

SOPHIE: Wat is belangrijk? Dat Marie ze eindelijk in het gareel heeft?

JEAN-PIERRE: Vergeet niet om voor het slapen gaan zijn billetjes met Zwitsal in te smeren, anders krijgt hij van die knalrode appeltjes in de luier en dat jeukt!....

MARIE: *(bedenklijk)* Hmm, ja, misschien dat ik dan toch maar de jongedames wat frisse lucht geef, dan mag jij Herman laten boeren en daarna verschonen.

HERMAN: *(Herman komt snel terug uit de keuken)* Heb ik dat goed gehoord?

SOPHIE: Ik zou eens kunnen proberen of er iets uit komt. *(kreunt*

alsof ze aan het drukken is) Ja! Ik geloof ik voel iets, Marie! Dan geef ik hem wel de borst en kun jij Herman laten boeren en daarna fijn insmeren.

MARIE: Sophie, schei uit met dat drukken, voordat je eigen luier vol zit.

(ondertussen is Jean-Pierre gestopt met schrijven, kijkt even op van zijn schrijfwerk en denkt na. Herman, Marie en Sophie kijken hem aan. Jean-Pierre ziet ze niet staan. Daarna schrijft hij verder)

JEAN-PIERRE: ..... anders krijgt hij van die knalrode appeltjes in de luier en dat jeukt ... zei de vroedvrouw Lisa tegen mevrouw Nijsten. Wij moeten ervoor zorgen dat alles goed gaat met uw kleine koning, nietwaar. *(Jean-Pierre stopt met schrijven, legt de pen neer, wacht een moment en denkt na)* Ja, dat wordt een mooi verhaal! *(Jean-Pierre ziet nu hoe ze alle drie naar hem kijken)* Ik ben net iets moois aan het schrijven over een vroedvrouw. Zal ik 't jullie even voorlezen?

MARIE: *(lacht)* Hebben wij dit niet zojuist al gehoord, Jean-Pierre?

JEAN-PIERRE: *(vastbesloten)* Marie, geloof me, dit wordt 'm. Als dit boek uitkomt, dan ben ik binnen.

MARIE: Ja ja, dat zei je van het vorige ook al. Hoe heette dat ook alweer? Ah ja: "De blinde vink ziet het niet meer zitten."

JEAN-PIERRE: Tja, dat liep niet echt, nee. Maar dit wel, zeker weten!

SOPHIE: En dat voorlaatste boek dan: "Die schele ziet alles dubbel." Dat ligt nog in de boekenzaak stof te vangen.

JEAN-PIERRE: Dat weet ik maar dit hier *(wijst naar het papier)*, dit hier Sophie! Man oh man, dit hier, dit wordt 't helemaal!!

HERMAN: *(zonder om te draaien)* Als 't al eens de helft zou worden, maar ja, de helft van niks is nog steeds niks.

JEAN-PIERRE: *(praat gewoon verder)* Geloof me, dit boek hier, dit boek heeft alles en is alles! Er is niks wat hier niet in staat.

HERMAN: Dan is net een encyclopedie.

JEAN-PIERRE: Nee, nee, 't is veel meer dan dat.

HERMAN: Twee encyclopedieën.

JEAN-PIERRE: Nee Herman, dat bedoel ik niet. Dit is een verhaal, een écht verhaal met alle toeters en bellen én met heel veel non-fictie.

HERMAN: Aha, een bijbel.

JEAN-PIERRE: *(geeft het op)* Ja Herman, 't is een nieuwe bijbel.

MARIE: Herman, laat Jean-Pierre gewoon met rust, alsjeblieft! *(kijkt naar Jean-Pierre)* Wil je misschien een kop thee bij het schrijven?

JEAN-PIERRE: Thee? Euh, nee dank je, maar heb je misschien nog van die nootjes, dat zou wel lekker zijn. *(lacht, Herman draait zich beledigd om).*

HERMAN: Hij kan die van mij wel hebben, ik hoef ze niet meer.

JEAN-PIERRE: Nee dank je wel, ik zou graag een fris doosje willen hebben, niet dat waar hij de hele tijd mee heeft zitten spelen. Hij heeft er zelfs op geademd!

HERMAN: Waar komt dat opeens vandaan? Zijn mijn noten nu plots niet meer goed genoeg voor de heer Jean-Pierre? Zullen we ze anders fijn voor je uitpakken en op kleur gesorteerd op een bord leggen?

JEAN-PIERRE: *(lacht)* Uitpakken, zegt 'ie. Nee dank je Herman, ik wil best geloven dat jouw noten echt iets bijzonders zijn maar ik zou toch graag een fris doosje nootjes van Sophie willen hebben.

SOPHIE: Ik zal ze je zo brengen.

HERMAN: *(al mokkend)* Pfa... mijn noten zijn blijkbaar niet goed genoeg voor de heer auteur.

MARIE: Herman, laat je niet gek maken. Ik geloof je op je woord als je zegt dat jouw nootjes prima zijn.

HERMAN: *(beledigd)* Noten.

MARIE: *(lacht)* Noten.

HERMAN: *(nog steeds beledigd)* Ja, dat zei ik.

MARIE: *(een beetje ongeduldig)* Herman, 't is goed geweest, hou op met dat mokken, je bent geen zes meer. Stel je niet aan en laat Jean-Pierre met rust.

HERMAN: Ja ja, 't is al goed. Ik ga even naar mezelf luisteren en in de tussentijd blijft iedereen van mijn noten af!

(Herman staat op en gaat af. Marie gaat verder met glazen spoelen. Sophie brengt een nieuw doosje nootjes naar Jean-Pierre die ondertussen weer aan het schrijven is en daarna gaat Sophie verder met de tafels reinigen. Ondertussen komt Eva binnen, zij heeft de post bij zich en legt die op de bar, grijpt het

doosje nootjes van Herman van de bar, maakt het doosje open en begint te kauwen, gooit haar tas in een stoel, gaat zitten met de rug op Marie aan en heeft een slecht humeur)

EVA: *(ongeïnteresseerd)* De post.

MARIE: *(vrolijk)* Hey meid! *(pakt de post op en kijkt erdoorheen)*

EVA: Mmm.

MARIE: *(stopt met werken)* Eva, is alles goed?

EVA: Mmm mm.

MARIE: Eva, ik vraag of alles goed is.

EVA: *(kortaf)* Ik zeg toch, “mmm”.

MARIE: Ja en wat betekent dat?

EVA: *(geïrriteerd)* Aaah mam, dat betekent dat dat “mmm” betekent.

MARIE: 't Spijt mij maar ik praat geen Pubers. “Mmm”, is dat dan goed of slecht hè? Is iets gebeurd, heb je ergens pijn, voel je je niet goed?

EVA: Ow mam, ik ben net binnen, krijg ik al een derdegraads verhoor.

MARIE: Dit is geen verhoor meisje, ik wil alleen weten of 't goed met jou gaat.

EVA: Mmm.

MARIE: Gaat alles goed op school, heb je misschien met iemand ruzie, *(fluistert)* is de maand om?

EVA: *(heel ongemakkelijk)* Maham!

MARIE: Wat is er? Dat mag ik toch nog wel vragen. Heb je nog iets om jezelf te verzorgen, wil je anders iets van mij hebben?

EVA: *(sist boos)* Mam, ik ben niet ongesteld! Laat mij nu gewoon met rust! Daar wil ik niet over praten en trouwens, dat gaat jou ook helemaal niets aan. Ik vind dat ongemakkelijk!

SOPHIE: Ja, dat vind ik ook, dat dat ongemakkelijk is. En dat komt altijd als het niet uitkomt. Heb jij dat ook? Kramp, buikpijn, lastig! Wie dat uitgevonden heeft, had zeker geen gevoel voor humor. Elke maand weer opnieuw datzelfde gedoe. Van mij mogen ze 't houden, helemaal gratis en voor niks.

EVA: Sophie! Ik wil daar niet over praten!

MARIE: Ja en dan na al die jaren, dan denk je dat je er eindelijk vanaf

bent, maar dan, dan begint het pas. De overgang, en dan weet je al helemaal niet meer waar je het zoeken moet.

SOPHIE: Zo oud ben ik nog niet.

EVA: En ik zeker niet! Ik wil daar niet over praten, laat me met rust!!

MARIE: *(praat gewoon door alsof Eva niks gezegd heeft)* Oh mijn hemel, dan heb je het ijskoud, dan weer bloedje-heet, dan weer alle kleren aan, dan weer alles uittrekken. Janken om niks, om niks! "Wie-kent-kwis" met die marmotten, weet je wel! *(Sophie knikt van "ja")* Dan rent André van Duin achter Albert Mol aan in die bak en dan mist 'ie het gat! Boh, dan kun je mij bij elkaar dweilen.

SOPHIE: Ja ja! Of als captain Stubing op zijn eigen Love Boat zeeziek wordt. Dan voel ik mijn middenrif ook al naar boven komen!

EVA: Sophie! Mama! Hou nu alsjeblieft hiermee op!

MARIE: Ach kind, dat is nog niks. Dan krijg je ook nog eens het gewicht erbij. Je wordt dikker op plaatsen waar je dat helemaal niet wil. Als ik al naar chocolade kijk, dan wordt mijn batterij *(slaat op haar achterste)* in een keer een volgeladen accu.

SOPHIE: En Marie, hoe is dat dan met euh..... ja weet je.... met euh.... de....

EVA: Sophie, stop nu! Ik wil dat niet weten van mijn eigen moeder!

MARIE: Ach Sophie, dat wordt helaas ook minder. Maar die keer dat je denkt van ja, daar gaan we nog een keer, dan zou 't ook handig zijn om er dan wel een man bij te hebben. 't Kan ook anders maar ja, met een man is dat toch, ja... euh... beter.

(Herman komt intussen binnen, haalt zijn neus hoorbaar op, hoest eens even lekker door en trekt ondertussen zijn broek recht na zijn bezoek aan het toilet. Marie en Sophie kijken hem aan. Eva blijft ongemakkelijk een andere kant uitkijken)

SOPHIE: *(kijkt naar Herman en dan naar Marie en lacht)* Weet je het zeker?

HERMAN: *(gelukkig)* Aah, dat heeft mij wel even goed gedaan. Heerlijk, als je het nog zo voelt aankomen. Dat die nog zo aan de achterdeur aanklopt. Maar dat zal ik jullie vertellen, dat was me toch een behoorlijk zware bevalling! Dat was een joekel, ik maakte me bijna zorgen. Als die ook maar iets groter was geweest *(wijst met zijn handen)* dan zou die zich moeten melden

op het gemeentehuis om een pas aan te vragen, ik zweer het je.

MARIE: *(kijkt terug naar Sophie en lacht)* Maar zonder man gaat 't ook wel. *(pakt de post weer op en kijkt wat 't allemaal is)*

HERMAN: *(loopt naar zijn plaats aan de bar)* Zeg, waar is mijn doosje met nootjes gebleven?

EVA: Bedoel je dit doosje? Dat is op.

HERMAN: Mijn nootjes? Op? Mijn nootjes! Eva? Marie? Eva!! Marie, zeg daar toch eens iets van.

MARIE: Mmm. *(Eva glimlacht)*

HERMAN: Watblief?

MARIE: Ja, wat ik zeg, mmm!

HERMAN: Ja en, wat betekent dat dan?

MARIE: Vraag dat maar aan Eva. *(gaat verder met de post, legt een deel reclame aan de kant en maakt een brief open)*

HERMAN: Eva, wat betekent dat, dat mmm?

EVA: Dat betekent... wat 't betekent, toch, mam *(lacht naar Marie)*

HERMAN: Da's mooi dan, nu weet ik nog niks. En mijn nootjes zijn weg. Je bent bedankt. Maar Eva, je komt mij wel vertellen hoe je dat doosje opengekregen hebt. Sophie lukte 't niet en mij ook niet.

SOPHIE: Hoe? Sophie lukte het niet. Sophie heeft het doosje niet eens in haar handen gehad. Want meneer hier wilde het niet afgeven.

HERMAN: *(luistert niet naar Sophie)* Marie, heb je een nieuw doosje voor mij, ik heb alweer plaats in mijn maag.

EVA: Geef het maar aan mij Sophie, dan maak ik het open voor Herman. *(krijgt het doosje, loopt naar Herman en maakt onder het lopen het doosje open)*

JEAN-PIERRE: Eva, kom eens even, ik wil je iets laten lezen.

EVA: Moet dat nu? Ik ben bezig.

JEAN-PIERRE: Met wat?

EVA: Met dingen.

JEAN-PIERRE: Dingen?

EVA: Ja, heel belangrijk.

JEAN-PIERRE: Wat is dan belangrijk?

EVA: Ow man, begin jij nu ook al. Ik word moe van al die vragen.

JEAN-PIERRE: Kom gewoon even, ik wil alleen weten wat jij er van vindt. En daarna kun je weer gaan doen alsof je iets doet.

EVA: *(met een lang gezicht)* Jaaa, ik kom al.

(Eva staat op en loopt naar de tafel van Jean-Pierre. Intussen gaat de deur open en Tessa komt binnen die druk bezig is met haar werktas, waarbij ze heel wat capriolen maakt)

TESSA: *(roept door het café)* Sophie! Sophie, een dubbele Espresso, hoppa, hoppa, andele!

SOPHIE: *(lacht)* Olé!

TESSA: Nee Nee, zonder melk, alleen met veel Espresso!

HERMAN: Ben je nog niet druk genoeg van jezelf?

TESSA: Het bedrijfsleven is hard, Herman, en ik moet harder zijn. Wat mij betreft is het nog niet druk genoeg en de machine moet gesmeerd blijven. *(de telefoon gaat over, Sophie brengt Tessa de Espresso die deze in een keer achterover kiept)*

MARIE: *(neemt op)* Met De Residentie, met Marie. Ja.... ja, die is ook hier, ze komt net binnenlopen. Tessa, dat is voor jou.

TESSA: Wie is het?

MARIE: Dat weet ik toch niet, die man vraagt naar jou. Hoe weet hij trouwens dat jij hier bent? *(geeft Tessa de hoorn)*

TESSA: *(met de hand op de hoorn)* Hoezo? Dit hier is mijn werkadres.

MARIE: Dit is je wat??

TESSA: *(luistert al niet meer)* Ja, hier met Tessa Vandale... wat?... Ja...nee...niet zoals het woordenboek.... Dat is de Van Dalen... ja... Van.... Ja... Dalen..... ja nee dat ben ik niet.... niet... dat ik dat niet ben! Ik ben Vandale.... Ja, precies, zoals die voetbalmeppers..... *(roept naar Marie)* Marie, euh, Marie! Espresso, dubbel, pronto! *(terug naar de telefoon, Marie kijkt ondertussen bedenkelijk naar een brief die zij net openmaakte)* Ja, Tessa Vandale van Dikke Niks BV..... Oh mijn god.... Niks, grote "N", kleine "iks" en een Dikke, anders niks. Luister eens even, ik heb iets besteld en het magazijn heeft mij gebeld dat dat geleverd werd ... wat?... wie mij gebeld heeft.... het magazijn... ja... het magazijn!! *(zucht)* Ja mijn moeder ja, die heeft mij...

ja....maar er is iets verkeerd gegaan....verkeerd....
VERKEERD....dat er iets verkeerd gegaan is. (*krijgt haar dubbele Espresso van Sophie en drinkt ook deze in een keer leeg, roept naar Marie*) Marie! MARIE! Nog eentje. Ja, hallo.... wat moet ik met duizend liter schoensmeer? Duizend! Jullie hebben een vat van duizend liter voor mijn voordeur geplaatst en nu komt mijn magazijnchef ....ja....jaha (*zucht*) ...mijn moeder, niet meer binnen....Wat gaan wij daarmee....wat heb ik? Watblief? Ik zou dat zo besteld hebben? Halve gare! Ik bestel toch zeker geen duizend liter schoensmeer....in koningsblauw! Ik heb duizend keer één liter besteld.

SOPHIE: (*lacht*) Ik geloof dat Tessa weer niet goed gekeken heeft.

HERMAN: (*denkt na*) Koningsblauw is best mooi, past bij mijn ogen.

TESSA: Ja... duizend keer.....een liter.... Duizend flesjes, niet een vat.....dat krijg ik toch nooit weg .....dat dat niet in mijn auto past.....een Fiat Panda....ja.... Panda.....jij denkt dat dat wel passen kan? Jij gerafeld stukje meetlint! (*krijgt de derde portie Espresso van Sophie en schudt ook deze zo weer naar binnen*) Marie, breng mij maar een mok! (*Marie hoort haar niet omdat zij de brief aan het lezen is*) Luister...goed luisteren... jij komt dat vat ophalen.... dat jij dat komt ophalen...ja...deze middag ...jazeker jij! Had je gedacht dat ik dat ook nog kwam brengen.. jij hebt het denken ook niet uitgevonden hè...jij komt dat ophalen en gaat dat omschenken in flesjes van een liter ....ophalen.... de magazijnchef komt haar eigen huis niet in...jaha... mijn moeder...ze moet nog koken! (*hangt op en zucht eens diep*)

MARIE: (*kijkt op van de brief en legt deze op de bar*) En Tessa, gaat het een beetje?

TESSA: Er zijn zoveel eieren op de wereld, zo veel kippen bestaan er niet eens. En al die eieren, allemaal, krijg ik elke dag aan de telefoon.

SOPHIE: Hier Tessa, je vierde portie Espresso. Is dat niet een beetje veel?

TESSA: De motor moet draaien Sophie, draaien moet 'ie en dit hier (*pakt de mok in beide handen en kijkt met grote ogen*) dit is mijn diesel! (*drinkt een slok en ondertussen gaat de telefoon weer*) En wij gaan weer door! (*Marie neemt alweer op*) Met De Residentie.... Laat me raden..... u moet Tessa hebben? (*geeft de hoorn aan Tessa*)

TESSA: Wie is dat?

MARIE: Klinkt bekend, een oudere vrouw maar ik kan haar niet thuis brengen.

HERMAN: *(al lachend)* Dan rij ik haar wel.

TESSA: Een oudere vrouw zeg je? Tessa Vandale, Muf en Suf BV, als alles moet ruiken zoals bij oma, u spreekt met de secretaresse van.... Ah... mama... jij bent 't. Wat? Je moet.... mama.... Je moet mij.....mama luister, je moet mij niet op..... Mama.....dat je mij niet op mijn..... wat? Ja, luister nu.... Bel mij niet op mijn werkadres.....ja...nee.... is toch wel.... Dat dat wel waar.... Ja.....dat dat wel waar is..... Ja, waarom bel je mij? Wat? Ja mama, ja mama, JA MAMA. Dat vat wordt opgehaald, vanmiddag nog! *(tegen Marie met de hand op de hoorn)* Dat is mama.

MARIE: *(lacht een beetje maar is niet helemaal erbij)* Ja, dat dacht ik al.

TESSA: Ja mama, tot ziens ma... ja mama, ja.... Ja... ik zei ja! Dat ik ja zei! Tot later mama.... Wat? Wat zeg je? Ah ja, zeg dat dan... ook tot ziens. Ja, daaaag, daaaag, ja vanmiddag! *(hangt op en drinkt de laatste slok Espresso, tegen Herman)* Nou Herman, 't is een goeie ouwe doos, die moeder van mij maar zij denkt werkelijk dat ze alles in één keer moet regelen.

HERMAN: Maar daar heb jij zelf natuurlijk geen last van, toch, Tessa. *(wil net een hand nootjes naar zijn mond brengen)*

TESSA: *(slaat Herman op de schouder waardoor de nootjes op de grond vallen)* Nee, werkelijk niet, dat heb ik nou helemaal niet. Ik doe liever één ding goed dan dat ik tien dingen half af maak. *(en weer gaat de telefoon)*

MARIE: Ik pak niet meer op, zal toch wel weer voor jou zijn.

TESSA: Glashandel Kristalhelder, voor als uw bedrijf op de fles gaat, met Helga..... Ja, goede avond.... Nou! Mama! Jij weer! Dit is nog steeds mijn werkadres mama. Zo snel verandert dit telefoonnummer niet. Nee! Neehee!! Wat is er nu weer? *(naar Herman)* Dat is mijn moeder. *(verder met haar moeder)* Tegen Herman.... Herman.... Herman! Ja... die van de bar, ja. Of die hier woont? Nee maar dat lijkt er wel op hè. Ja... jazeker... Of hij wat heeft? .... Wat.....? Moet ik 'm dat vragen, ik? Dan wacht.... Dat je... ja...je moet.... Dat je moet....Je moet wachten! Euh Herman?

HERMAN: Wat is er?

TESSA: Ja, euh.... ik moet je iets vragen van mijn moeder.

HERMAN: Wat dan, stel je vraag gewoon.

TESSA: Nou ja, mijn moeder wil graag weten.....(*haalt even adem*)
Mijn moeder wil graag weten.... Of jij een sixpack hebt.

HERMAN: (*verrast*) Wat moet ik hebben?

TESSA: Een sixpack, weet je wel, een sixpack.

MARIE: (*begint met lachen*) Herman heeft geen sixpack, die heeft een biervat.

HERMAN: Sixpack, biervat. Ik zou al lang blij zijn met een normaal bier.

TESSA: (*tegen de hoorn*) Nee mama, heeft 'ie niet... anders nog iets? Ik ben hier aan het werk .... Ja.... in De Residentie ja.... ja mama, zoals altijd.... Wat? Jazeker is dat werken.... Ik heb hier een werkbespreking. Ik moet weer verder, druk, druk, druk. Dag mama! (*hangt op en kijkt naar Herman*) Zal ik dan maar een rondje geven? Marie, geef je Herman een van mij en voor mij nog een dubbele Espresso alsjeblieft.

MARIE: Tessa alsjeblieft, met al die Espresso blijf je zeker tot volgende week woensdag wakker, dat kan niet anders. Zal ik jou een wijntje inschenken? Ik heb een fijne droge witte.

TESSA: Ja dat dus, dat heb ik dus nooit begrepen, dat van die droge witte wijn.

MARIE: Hoezo?

TESSA: Ja, van dat die droog is, dat begrijp ik niet. Als dat al zo is hè, dat die droog is, die wijn, droog, kurkdroog, dat de tumbleweeds door je mond waaien, ja, zo droog, waarom is het glas dan nat?

HERMAN: Dat vind ik dan toch wel weer een goede vraag. Dat begrijp ik ook niet. Maar ja, nu we toch bij dat thema zijn, ik begrijp dan weer niet waarom ik van 4 tripel dubbel zie. Dat klopt toch ook niet.

MARIE: (*lacht*) Jij mag blij zijn dat je geen Bokbier drinkt anders had je de hoorns er ook nog bijgekregen.

(de deur van De Residentie gaat open en Liesbeth komt binnen, helemaal uit haar doen. Ze zoekt een plaats aan de bar en probeert op de kruk te komen. Ondertussen blijft ze met haar

hoofd schudden en bedenkelijk kijken)

MARIE: Hey Liesbeth, alles goed? Liesbeth? Wat is er?

LIESBETH: *(verdrietig)* Oh Marie.....Marie, Marie, Marie.

TESSA: Liesbeth, ga zitten en vertel. Wat is er gebeurd?

LIESBETH: *(verdrietig)* Ach Tessa.....Tessa, Tessa, Tessa.

HERMAN: Kom op Liesbeth, stel je niet zo aan.

LIESBETH: *(verdrietig)* Ow Herman.....Herman, Herman, Herman.

JEAN-PIERRE: *(kijkt op)* Hey Liesbeth, jij hier? Wat een verrassing!

LIESBETH: *(huilen staat haar nader dan het lachen)* Oh Jean-Pierre.... Jean-Pie---- *(wordt onderbroken door Eva)*.

EVA: Liesbeth, maak het nou niet zo spannend en vertel gewoon wat er aan de hand is.

LIESBETH: *(huijt)* 't Is zo jammer, zo jammer. Ik had 't niet gezien terwijl ik nog zó tegen mijzelf gezegd had, nu kijk toch eens goed, zei ik. Ik hoor 't mijzelf nog zeggen dat ik 't zei maar ik had niet gekeken. Ik.... Ik.....

MARIE: *(bezorgd)* Ocharm Liesbeth, haal gewoon eens even diep adem en vertel ons dan wat er gebeurd is.

SOPHIE: Zal ik even snel een kopje koffie voor je maken, dan voel je je weer een beetje mens.

TESSA: Een Espresso voor mij, een...

SOPHIE: ...dubbele, ja, ik weet 't.

HERMAN: Ja, als je dan toch bezig bent, voor mij nog maar een biertje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto